

Ethans VITNESBYRD

Av Larry Hiller

Basert på en sann historie

*“Stille lytt til Den hellige ånd som
hvisker. Stille lytt til den milde røst”
(Liahona, april 2006).*

Ethan satt i samlingsstunden og så på mens hans beste venn, Sam, bar sitt vitnesbyrd. Hans venn Sarah satt på forhøyningen og ventet på tur. Sam snakket om et tjenesteprojekt han hadde utført. Han sa at han hadde et vitnesbyrd om tjeneste. Sarah bar vitnesbyrd om familier. Ethans lærer bar også sitt vitnesbyrd. Han snakket om tempelarbeid. Alle vitnet om at Kirken er sann. Det virket som om alle unntatt Ethan hadde et vitnesbyrd.

“Hva jeg har et vitnesbyrd om?” tenkte Ethan.

Han tenkte tilbake et par år til da han og vennene hans ble døpt. Hans Primær-lærer, søster Calder, hadde holdt en tale om Den hellige ånd.

“Den hellige ånd kan gi deg en brennende følelse i hjertet. Han kan hjelpe deg å vite hva som er sant,” hadde hun sagt. “Og det er slik du får et vitnesbyrd om det du tror på.”

Ethan prøvde å gjøre det rette så han kunne føle Den hellige ånd. Han leste i Skriftene og ba. Men han hadde

*Det virket som om alle
unntatt Ethan hadde et
vitnesbyrd.*

aldri hatt den brennende følelsen folk snakket om. Betydde det at han ikke hadde et vitnesbyrd?

Ethan tenkte på dette hele neste dag. Han tenkte fremdeles på det da han og Sam sto på rullebrett etter skolen. Han lurte på hvordan han kunne spørre Sam om det.

“Du, Sam,” spurte Ethan til slutt, “var du redd da du bar ditt vitnesbyrd i går?”

Sam hoppet av brettet sitt og gikk til gresset. “Egentlig ikke,” sa han idet han satte seg. “Jeg har båret vitnesbyrd på familiekvelder før.”

Ethan satte seg ved siden av ham og la rullebrettet på fanget. “Men hvordan visste du at du hadde et vitnesbyrd?”

“Jeg ba, og det føltes godt.”

Ethan nikket sakte og snurret et hjul med hånden. På en eller annen måte ønsket han også å føle det.

Den kvelden, da huset var mørkt og stille, knelte Ethan ved sengen sin for å be.

“Himmelske Fader,” sa han, “kan du hjelpe meg å få et vitnesbyrd? Hjelp meg å vite at Kirken er sann. At Joseph Smith var en profet. Og at Mormons bok er sann.”

Midt i bønnen stoppet Ethan. Han tenkte seg om et øyeblikk. Så tenkte han: “Vet jeg noe ennå?”

Så kom en følelse av ro og fred over ham. Det var ikke en sterk brennende følelse. Men Ethan visste at *det* var Den hellige ånd.

En tanke slo Ethan: “Jeg vet at jeg vet.” Og da han tenkte på det, innså han at han hadde hatt denne fredelige følelsen før.

Hver gang han leste i Mormons bok, føltes det godt og riktig. Nå visste han at denne følelsen var Den hellige ånd som vitnet for ham. Når han gikk i kirken, og det føltes godt og riktig å være der, var det også Den hellige ånd. Han hadde allerede fått et vitnesbyrd!

Han trengte ikke å vite alt akkurat nå. Men han visste at Den hellige ånd virkelig fantes, og kunne hjelpe ham å fortsette å bygge opp vitnesbyrdet.

Ethan begynte å be igjen. Men denne gangen var det for å si takk. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.